

RECUPERACIÓ

Una consigna del moment és la de «Recuperació de metalls i ferros vells». Consigna que portada a la pràctica amb tota fidelitat, es tradueix en un estalvi formidable de divises, i ensems en una notable incrementació de la producció de guerra.

agosto 1938 2/8834

2/9065

1939

JULIOL

REVISTA DE LA JOVENTUT · EDITADA PER LA

La República fa menjar pols als seus enemics

L'Ebre, el magnífic riu que amorseix la terra catalana s'ha vist netejat d'aquelles hordes barbres que el solaven.

Fixant-vos en aquesta fotografia, no dirieu simbòlicament que s'estremeix de joia en acollir en les seves entranyes la nostra juvenalla?

No som pas nosaltres els que ho diem, sinó que ha estat el propi Estat Major rebel el que ha posat en evidència l'ajut de la població civil de les zones reconquerides, a l'Exèrcit Republicà, mitjançant els comunicats oficials.

Els camperols catalans no s'han doblegat mai sota la bota de l'invasor.

MORAL DE VICTORIA: S'AVANÇA A TOTS ELS FRONTS!

UNA SETMANA AL FRONT

La formidable ofensiva iniciada pel nostre Exèrcit en la proppassada setmana, continua encara quan escrivim aquestes ratlles. Pels successius comunicats oficials ens hem anat assabentant del gran nombre de pobles presos a l'invasor, resultant per tant innecessari el detallar-los novament. Posarem de relleu, però, la impressionant extensió de terreny reconquerit, que sobrepassa de bon tros a la de totes les altres ofensives iniciades, àdhuc en llur totalitat.

La premsa estrangera recalca la magnífica tàctica emprada per l'Alt Comandament republicà, que ha proporcionat noves teories en l'art militar, fins ara desconegudes. "La infanteria contra l'aviació", ha estat denominada en el seu conjunt aquesta admirable lliçó bèl·lica. I com a conseqüència lògica el triomf de les forces de terra contra les de l'aire. Ha vençut una vegada més el factor home, que representa el valor, el coratge i l'ardidesa contra la fredor matemàtica i el càlcul premeditat.

Un altre factor d'una importància cabdal ha intervingut en la gran victòria governamental. I aquest ha estat l'ajut important de la reraguarda, de la població civil de la zona alliberada. Tantost les forces de la República eren divisades, el poble, els homes, les dones i àdhuc els infants, es llençaven contra l'invasor agredint-los amb tot allò que trobaven a mà. Les llegendàries guerres d'independència de l'antigor resten un xic minimitzades per aquesta gesta insuperable. Per què cal tenir sempre en compte, que la invasió que avui sofrim és caracteritzada com mai, per la barbàrie i el sadisme de gent desnaturalitzada i educada en un ambient inquisitorial i salvatge com els africans. El terror singular que aquestes hordes imposaren als pacífics camperols catalans no ha estat suficient perquè aquests deixessin de sentir el crit de la sang, de la raça indòmita que no es rendeix a l'estranger.

L'insuperable exemple donat a l'Est ha tingut unes repercussions immediates als altres Fronts, on la resistència s'ha convertit també en ofensiva que promet convertir-se en incontenible quan el Comandament republicà cregui necessari el generalitzar-la a tots els Fronts.

Llevant recupera posicions importants al sector de Manzanera i recull grans quantitats de material. Al Centre es donen cops de mà molt afortunats.

En resum, una altra setmana immillorable per al nostre Exèrcit.

I segueix l'ofensiva.

(Del nostre enviat especial
del Nort)

La magnífica "kultura" feixista

El sol, aquest terrible i tòrrid sol del Baix Ebre travessa la lona de la nostra "carraca", s'infiltra per entre la trama de la samarreta i s'enganxa emprenyador damunt la nostra pobra pell martiritzada i llefiscosa. Amb un gest "filharmònic", imitant el corneta, apuntem el sol amb la cantimplora que deixa escolar avariciosa una mena de suc calent que dissol momentàniament la incrustació calcària que s'ha anat formant en la nostra gola, gràcies a la pols grassa i alimentosa que amb una constància que enfarrega ens proporcionen els pneumàtics del camió.

Cavalcant d'aquesta manera hem arribat a les primeres cases de Flix. Si haguéssim estat uns sentimentals, ens hauríem posat a plorar com unes damiselles, contemplant les parets enyorades d'aquestes cases, d'aquestes masies, reconquerides per a la pàtria. Però no essent així ens hem posat a renegar com uns oriols, tantost hem copsat una de les brillants demostracions de la "kultura" franquista. A tot drap unes empastifades murals, repugnants, com "biba Franco", "arriba España".

Aquesta és la civilització, aquesta la cultura que té el seu digne colofó amb els terribles bombardeigs de les poblacions civils, amb els afusellaments en massa, amb les violacions, amb el saqueig... amb el crim!

Els nostres xòfers són així

Ara que els xiulets d'alarma assenyalen la presència dels corbs, l'Ebre ha abandonat el seu festeig amb els nostres sapadors i fins i tot sembla inflar-se d'indignació. Baixa més furient i s'emporta un grapat de canyes que encara treuen el nas a flor d'aigua, allí ben a prop nostre...

Ja descarreguen... sentim una sensació inexplicable, com si de cop, l'aire s'estripés i com una galleda d'aigua s'aplomés damunt el nostre clatell... Després el xiscle prolongat que es transforma en bramul bestial... i el terrabastall que emplena l'aire de desferres, de pols, de pedres i d'indignació.

Si els ulls no ens enganyen, allí al davant nostre es mou un camió que avança resoltament cap on ens trobem. S'haurà desfrenat? Amb un cop d'ull ens donem comp-

te del carregament: Cartutxos i bombes de mà. Renoi, que m'has dit! Amb aquest veïnatge no filariem pas gaire. Oh, i les piules van baixant, que fa alegria... (d'estar lluny). Amb tres saltirons, estil Tarzan, hem canviat de casa. Guaitem cap el lloc on estàvem... i veiem baixar el camió, més trempat que un xínxol un xofer, tot d'una peça! Ara s'estira al darrera d'uns matolls, a dos metres del polvorí ambulant. Amb bona refè que ens fa patir...

Els ocellots se n'han anat. No ens podem estar de córrer cap allí on es troba el nostre valent company. No gosem renyar-lo pel què considerem una imprudència, però sí que amb bones paraules li fem veure el perill que ha corregut. Ens respon senzillament:

—¿Però és que t'has donat compte del què representa un camió de municions?

Els nostres xòfers són així.

Un balanç de la "Gloriosa"

APARELLS ENEMICS ABATUTS PER
"LA GLORIOSA" EN EL MES DE
JULIOL

Front de Llevant

Dia 6	2 caces
Dia 13	8 "
Dia 14	3 "
Dia 15	9 "
Dia 16	4 "
Dia 17	5 "
Dia 19	13 "
Dia 22	5 "
Dia 23	8 "
Dia 25	3 "
Dia 27	1 "
Dia 28	1 "
Dia 29	3 "
Dia 30	3 "
Dia 31	3 de bombr.

Total 71 aparells

APARELLS REPUBLICANS ABATUTS
PER L'AVIACIO ITALO-ALEMANYA EN
EL MES DE JULIOL

Front de Llevant

Dia 6	1 caça
Dia 15	1 "
Dia 16	2 "
Dia 19	3 "
Dia 23	3 "

Total 10 aparlls.

EDITORIAL

Una sòlida y categòrica contesta

Els comunicats oficials del Ministeri de Defensa Nacional ens posen al corrent diàriament de la marxa de l'ofensiva victoriosa que realitzen els nostres soldats de l'Ebre. No examinarem avui els seus resultats, el seu valor i la seva repercussió en tots els sentits. Parlarem solament d'un aspecte importantíssim: l'ofensiva, els vacil·lants i els covards.

Els que no tenen fe en la victòria, els vacil·lants i els covards, creuen que no guanyarem la guerra, que els invasors s'imposaran, que tot el que fem és inútil, és perdre el temps i les energies, etcètera, etc. La formidable batalla de l'Ebre és la millor contesta, la més sòlida i categòrica que els podem donar.

Quant mantes vegades hem afirmat la nostra confiança en la victòria i com a conseqüència ens hem mostrat contraris enèrgicament a tota classe de compromís, no ho hem fet perquè sí, cegament. NO! ho hem fet consciència, amb un coneixement profund de la realitat, després d'un estudi a fons i objectiu de les possibilitats i de les forces nostres. Els fets ens han donat la raó.

El poble i la joventut són una cantera inesgotable d'energies i de força. Un poble és invencible. En el transcurs dels dos anys de guerra cruenta no hem esgotat ni molt menys, tots els nostres recursos i possibilitats. Encara en aquest sentit tenim un llarg camí a recórrer. **GUANYAREM!! NO PASSARAN!!**

Ara el no volem deixar d'advertir és l'optimisme exagerat, fora de lloc i enormement perillós, que veu fàcils victòries i tot de color de rosa.

La lluita serà encara dura. Els invasors no es resignen fàcilment. Abans de donar-ho tot per perdut buscaran i utilitzaran tota classe de medis i instruments. Alerta a l'eufòria! Tenia ja moltes experiències del car que ens costa.

L'Exèrcit de tots els espanyols

Sobre els tretze punts del Govern Negrín

II. — L'Exèrcit Espanyol al servei de la nació mateixa estarà lliure de tota hegemonia, dependència o partit, i el poble ha de veure en ell l'instrument segur per a la defensa de les seves llibertats i de la seva independència.

* * *

Militaristes no ho som pas. No ho hem estat mai. Fidels als nostres principis revolucionaris, no creiem que la felicitat dels pobles hagi d'estar recolzada en la fortalesa de les seves armes, sinó en l'amor i el respecte entre els homes i entre les nacions.

Però sabem — malauradament — que això no serà possible mentre hi hagi governs que xifrin totes llurs ambicions en la invasió i en la rapinya; mentre hi hagi governs que contra el sentiment dels pobles llurs necessitin xuclar la sang, les riqueses i la llibertat de les altres nacions. Per això necessitem un exèrcit fort i potent, capaç de garantir la independència i la felicitat del nostre poble i que, àdhuc després de la guerra, vetllant pel benestar de la pàtria, barri el pas a qualsevol nou crim de l'enemic.

I és així, com nosaltres que no som militaristes, sentim la necessitat de disposar d'aquest exèrcit que avui reconquista la pàtria de mans de l'enemic i que demà serà la guardia del nostre ben guanyat triomf.

I és clar també que perquè aquest exèrcit repongui plenament a la seva finalitat, cal — tal com assenyala l'onze punt — que, lliure de tota hegemonia o dependència de partit, estigui al servei general i exclusiu de les llibertats nacionals del nostre poble, de la seva independència i de la seva felicitat. Perquè la causa d'Espanya, no és la causa de tal o qual partit ni de tal o qual organització, sinó que és la causa de tots els espanyols i la causa de tots els pobles aplegats sota la

bandera de la República, prescindint del seu color de partit o de la seva apreciació dels problemes socials.

Aquesta condició que el Govern Negrín manifesta a través dels seus punts, ha estat ja pràcticament assolida en el transcurs dels nostres dos anys de lluita, superant les primeres jornades de guerra quan cada unitat obeïa al seu partit o a l'organització seva. Però cal encara que ens reafirmem en aquesta idea i que quedi ben sentat que, només per aquest camí, serà possible assolir aquesta unitat consolidada ja entre els autèntics patriotes, i que és la més ferma garantia que Espanya

serà mestressa dels seus destins sense obeir cap ingerència estrangera.

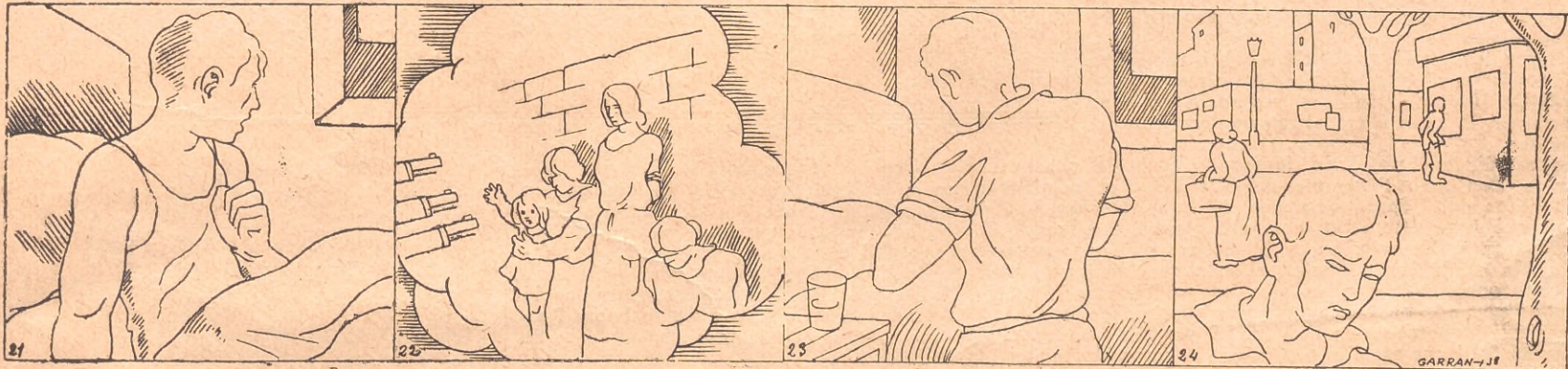
Per mantenir i afiançar aquest onze punt, cal que la joventut treballi i faci sentir el seu sentit de responsabilitat i la seva capacitat política allà on es trobi, al front, en les unitats auxiliars, en tots aquells serveis relacionats directament o indirectament amb l'exèrcit. D'aquesta manera és com més pràcticament contribuïrem a fer la pàtria invulnerable per tota classe d'invasors, creant les condicions per a foragitar-los avui de casa, i mantenir demà ben enlaire la bandera de la sobirania nacional.

**UNA MAGNÍFICA CONSIGNA D'UNITAT
REALITZADA:**

L'EXERCIT DE LA REPUBLICA

JOAN QUALSEVOL troba el camí

Per GARRAN

21. — Joan Qualsevol es va despertar amb sobresalt. L'afros malson que mentre dormia el torturava horriblement...

22. — Culinà en l'afrosa visió d'un espectacle tràgic que el féu tornar a la realitat. La seva pròpia mare — en el somni — en companyia d'altres dones i infants, s'esqueia davant el grup d'execució.

23. — Joan es vestí a corre-cuita, va fer un petó ben fet a la seva mare, amb tal pressió que ella mateixa se n'estranyà...

24. — ... i va sortir al carrer. En el front cellajunt del jove s'hi endevinava una decisió. Joan Qualsevol, amb pas lleuger, es dirigí al Casal de la Joventut.

(Continuarà.)

En l'evocació
pel 19 de Ju-
liol, hi ha figu-
rat en lloc pre-

ferent el nostre estimat heroi Jaume Graells.

EL II CONGRES MUNDIAL DE LA JOVENTUT PER LA PAU

Parla

TERESA PAMIES
de la nostra delegació

El II Congrés Mundial de la Joventut per la Pau ha concentrat l'atenció de milers de joves de casa nostra que esperen d'aquest Congrés l'enfortiment de la solidaritat juvenívola mundial envers la nostra guerra. Milers de joves estan esperancats en la celebració d'aquest Congrés i esperen freturosos les resolucions que en ell es prenguin. Per l'enorme expectació desvetllada entre els medis juvenívols de casa nostra hem cregut convenient copsar l'opinió d'un dels delegats al gran Congrés.

Teresa Pàmies, l'incansable lluitadora i dirigent de les noies de Catalunya, ens ha rebut amb el seu somriure de sempre i amantent a respondre a les preguntes de JULIOL.

— No cal remarcar la importància vital que té per a la joventut d'arreu del món, aquest magne Congrés que properament es celebrarà a Nova-York i on s'hi veuran representants de 40 milions de joves organitzats dins les organitzacions antifeixistes respectives.

De totes les tendències polítiques i religioses, hi hauran joves al Congrés que discutiran com ha de treballar i unir-se la jove generació del món per a oposar la nova força als promotors de totes les guerres.

No cal dir que nosaltres, joventut espanyola, que portem la veu d'una joventut heroica que lluita per la Pau amb l'exemple del seu sacrifici admirable, anem a jugar un paper decisiu en les deliberacions del Congrés. La veu de la nostra joventut pesarà molt en totes les tasques del Congrés, perquè hem demostrat, com allí els ho demostrarem, que solament és possible salvar la Pau plantant cara a l'enemic, que a la mesura que la joventut vagi unida com anem nosaltres, estretament unida en la lluita contra el feixisme, serà possible que la Pau estigui assegurada.

Crec que pot influir molt, la nostra intervenció, perquè la joventut del món emprengui una acció conjunta d'ajut a la nostra causa, perquè és indiscutible que aquesta és també la seva. I naturalment l'acció d'aquesta joventut unida farà també que la no intervenció acabi la seva nefasta política, que tant de mal ens ha fet i que tant ha perjudicat la causa de la Pau i la Democràcia.

Anem al Congrés amb l'esperança, amb la seguretat gairebé, que d'allí en sortiran les resolucions precises per tal que la joventut de tot el món sigui un bloc de pedra, on s'estavellin les maniobres i canallades dels feixistes que tracten de portar la nostra joventut a la guerra més terrible, que donaria als pobles fam, misèria i destrucció.

Aquesta ha d'ésser la tònica del II Congrés de la Pau que es celebra el dia 16 a Nova-York.

Així ha parlat la companya Pàmies del Congrés de Nova-York i nosaltres tenim la seguretat que les seves paraules són compartides per les masses juvenívols de casa nostra que lluiten i treballen per la Victòria de la Independència, de la Llibertat i la Pau.

Qui és Stajanov?

El dia 30 d'agost, un obrer anònim entre les innombrables mines de la conca del Donetz, va realitzar una gesta que va deixar admirats a tots els ciutadans de la U. R. S. S.

Els tècnics soviètics havien calculat les possibilitats de rendiment de les màquines tenint en compte el rendiment que donen als Estats Units de Nordamèrica. Indiscutiblement que fins llavors el país que havia millorat la producció era Nordamèrica, però la gesta de Stajanov rompia aquesta tradició.

El dia 30 d'agost del 1935 el minaire conegut avui arreu del món, va abatre amb el martell picador 102 tones de carbó. El dia 3, va millorar el seu propi rècord amb

105 tones, més tard foren 175, després 227. En un dia produïa tant com dues, tres, cinc i fins deu vegades més que els tècnics havien previst.

Era un minaire, home de base sense coneixements especials; en altres èpoques la seva gesta hauria estat considerada com un producte diabòlic, però en el país del socialisme en construcció això era molt diferent. Totes les oficines de control de la U. R. S. S. es preocupen de la nova realització, tots els poders públics estudien aquest fenomen, tots els ciutadans llegeixen el diari esperant trobar-hi noves xifres rècords.

I què passa? La Unió Soviètica es dona compte que no és un fenomen ni un cas isolat el que des-

cobreix. Es dona compte que la vella teoria de "a tal màquina tal rendiment" o "a tal nombre d'obres tal quantitat d'objectes", teoria considerada exacta als països on l'home explota l'home és falsa, i que HI HA UN ELEMENT, L'HOME, QUE EN TOT MOMENT POT MODIFICAR LA RELACIÓ EXISTENT ENTRE LA MAQUINA I LA QUANTITAT DE PRODUCTES QUE POT SUBMINISTRAR.

No fa encara tres anys, d'ençà que Stajanov féu públic el seu rècord, i avui l'Stajanovisme és ja un puntal de l'economia socialista.

Mireu el que diu "Pravda" del 21 de gener del 1938.

S'ha inaugurat a Moscou una Conferència destinada a estudiar els mitjans Stajanovistes per al tractament dels metalls. Hi són representats 160 instituts d'investigació i fàbriques. La presideix A. A. Baikov, membre de l'acadèmia de Ciències de la U. R. S. S. i diputat al Consell Suprem de la U. R. S. S.

Stajanov encara és jove. Poc es pensava en batre el seu primer rècord que faria trontollar.

Avui Stajanov, ja no treballa a la mina. És al Consell Suprem de la U. R. S. S., però és també a un altre lloc. El dia 30 d'agost del 1937, quan feia dos anys que el moviment Stajanovista havia nascut, entrava a l'acadèmia de Ciències. Era destinat a la primera institució científica del món. Hi entrava com un alumne, d'estudiant.

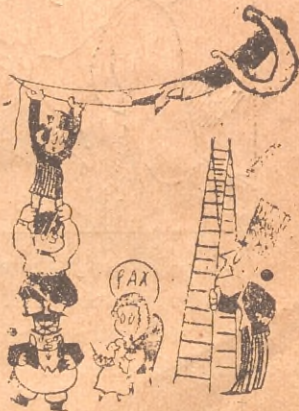

La gran "Setmana de la Joventut" cal que sigui un ferm exponent de l'acti- vitat dels nostres Casals.

L'ESPASA DE
DAMOCLES

— Veniu a aj-
dar-nos, estimat
oncle Sam...

Diada de la Joventut

per

López

Raimundo

netració en l'exercici sa de l'esport que els donarà una major fortalesa, augmentant la seva capacitat de resistència en la lluita contra el feixisme.

La joventut ha viscut un dia alegre que els farà treballar amb més optimisme.

Però és un deure nostre assenyalar els defectes que trobem en l'organització d'aquests dies.

La J. S. U. ha orientat la celebració dels dies de la Joventut, sobre la base que no siguin únicament jornades esportives i artístiques. Aquests dies han d'ésser principalment d'activitat política de la joventut. Els jorns de la Joventut han de tenir per objecte examinar el balanç de treball de la Secció; l'homenatjar els millors obrers de xoc, els camperols, les noies més abnegades, on es facin concursos de periòdics murals, de dibuixos, on es premii els millors alumnes de les classes d'Història, Gramàtica, etc., que el Casal desenvolupi i on es parli a la joventut del que és i el que vol la J. S. U. Aleshores, com complement d'aquestes activitats polítiques, aquests programes esportius magnífics garanteixen que els joves assistiran gustosos a les nostres reunions, que així comencem a donar el caràcter juvenívol que fa tant de temps insistim que han de tenir les nostres reunions, però que no arribem mai a aconseguir.

Els resultats, no obstant, són granment positius i totes les nostres Seccions, les comarcals principalment, han d'anar a l'organització d'aquests dies, que vivifiquen la joventut i donen a les nostres Seccions gran mobilitat i maduresa.

Si tenen en compte aquestes observacions i aconsegueixen preparar-los detingudament establint contractes d'emulació entre els pobles de la comarca sobre una sèrie de treballs el dia de la joventut pot constituir un gran èxit i la base de reforçament immediat a cada comarcal.

Cadascun ha d'assenyalar a les seves Seccions alguns punts: que poden ésser organització de Brigades de Xoc, d'Ajuda als Camperols, d'ingressos de nous militants, de periòdics murals, de venda de JULIOL, de constitució de Clubs, etc., sobre els que estableixen campionats de treballs, i el dia que calgui determinar qui és el guanyador, fer carreres, proves, etc., on també mesurin les seves forces en l'esport les nostres Seccions junt amb les organitzacions esportives i els joves que hi vulguin participar.

Sen d'Urgell i Badalona poden estar orgullosos d'haver estat els iniciadors d'aquests dies. Convidem les Seccions que els superin.

Veurem qui es el primer, que ho anuncia.

Els nostres joves no pogueren tenir una àmplia informació, per no poder-nos traslladar allà, del que va ésser el Dia de la Joventut a Seu d'Urgell.

Des de la concentració de Chamartín, quan la reunió del C. N. de la Federació, no havia fet la nostra organització una festa esportiva de tanta envergadura. Milers i milers de joves, unitats senceres de combatents que estaven en descans participaren de les proves. Esportivament s'obtingueren uns resultats magnífics. La compenetració entre el poble i l'Exèrcit s'afirmà amb col·laboració estreta de preparació i celebració d'aquest dia. Ressentiments sorgits de divergències de caràcter entre els combatents dels diferents pobles, de diferents unitats, varen ésser oblidats i va ésser un dia d'optimisme, d'alegria, de fe en l'esdevenidor que la Victòria donarà a la joventut.

S'ha celebrat un altre dia de la Joventut a Badalona el darrer diumenge i, novament, l'èxit més gran ha estat el premi a l'entusiasme dels organitzadors.

Diferents proves esportives en les quals participaren un gran nombre d'esportius, figures destacades com Fonollà i una gran quantitat de neòfits que assegurin un futur desenvolupament que ha de tenir com conseqüència el donar a l'esport badaloní un gran impuls.

Joves de les indústries de guerra, de Carabiners, de Guàrdies d'Assalt, camperols, nois de Gramenet, de Pla, de Sabadell, de Mongat, han conviscut, han afermat la seva compe-

L'esport al servei de la llibertat

Aquelles nacions que posseeixen els Exèrcits més potents i disciplinats com per exemple la U. R. S., S. França, Anglaterra, Estats Units, Txecoslovàquia, etc., dediquen a l'esport una atenció singular.

Desde fa anys, la joventut d'aquests països ha sobresortit en totes les manifestacions atlè-

tiques d'arren del món, i el resultat pràctic s'ha acusat tot seguit en l'Exèrcit.

Tot gràcies al magnífic exponent d'aquestes joventuts esportives.

Espanya i Catalunya que també posseeixen una joventut avançada, amb una tradició esportiva magnífica, demostren la vàlua d'una bona educació física.

CINEMA

"LA MARSELLESA"

L'acció d'aquesta gran producció, comença el juliol del 1789 quan el poble en armes allibera els presos de la Bastilla, Rochefoucauld adverteix al rei: "No es tracta d'un motí, senyor, sinó d'una Revolució".

Tres anys després un batalló de voluntaris marselesos arriba a París per a unir-se amb els federats en la defensa de la Pàtria contra l'invasor. És assaltat el Palau de les Tulleries, Lluís XVI i Maria Antonieta es refugien, massa tard, a l'assemblea Nacional, sota la custòdia de Roederer. Els marselesos que porten de la seva ciutat el cant "de l'exèrcit del Rin" anomenat des-

prés "La Marsellesa", marxen a Valmy per a ajudar els seus germans a vèncer.

El seu realitzador ha aconseguit plenament reproduir l'atmosfera revolucionària de l'època. Mereixen destacar-se entre els artistes que interpreten aquest film, Pierre Renoir que fa una magnífica interpretació de Lluís XVI, i Louis Jouvet, que interpreta molt encertadament el paper de Roederer.

Es tracta, doncs, d'un magnífic film en tots conceptes, que sens dubte serà rebut com es mereix pel públic barceloní, i que serà un altre dels èxits de Film Popular d'aquesta temporada.

NOTICIARI

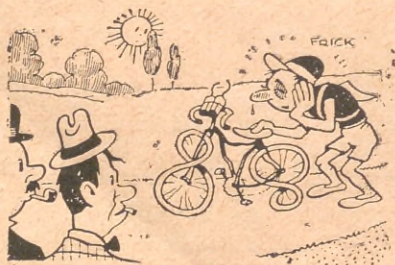
ATLETISME

Nous rècords a la U. R. S. S.

La temporada d'atletisme d'enguany a la U. R. S. S. és perjudicada per la gran calor que fa a tot Rússia i a les ciutats situades molt al Nord.

Sota 40 graus de calor, no ha estat possible a Abramov, de fer un temps millor de 11 s., 1/10, en els 100 metres, i 32 s., 8/10 en els 200 metres; per les mateixes raons Snamenski, amb el temps de 4 m., 2 s., 8/20 i el de 15 m., 10 s., del seu germà, ens demostren que llur forma actual és millor que la de l'any passat. Petoukhova ha guanyat uns 100 metres, en el temps de 22 s., 7/20.

Per altra part tres rècords han estat millorats. La campiona Pijourina ha cobert els 400 metres llisos, en el temps excellent de 58 s., 3/20; el rècord del martell, ha estat batut pel comingman, Pougatchevski, que ha cobert també els 1.000 metres, en 2 m., 32 s., 4/10.

LA VOLTA A FRANÇA
Guaita! Heus ací el número 88...

Els Campionats de França

En la primera jornada dels campionats de França que es celebrà dissabte passat, a l'estadi de Colombes, es classificaren com a campions els següents corredors: Tinard, en els 3.000 metres steesle; Sicatre, en els 10.000 llisos; Jourdiant, en els 100 metres llisos; Joye en els 400 metres tanques, i Wirts en el llançament del martell, obtingué la marca de 49 metres, 60. Aquest atleta junt amb Waltispurger, representaran França en els campionats d'Europa.

CICLISME

El rècord femení de bicicleta

A Londres, Lilian Dredge ha conquerit el rècord femení de bicicleta, en cobrir una distància de 1.500 quilòmetres, de Land's End (País de Galles) a John O'Groats (Escòcia) en tres dies vint minuts cinquanta-quatre segons.

No satisfeta d'aquest rècord, aquesta intrèpida corredora, vol intentar, ara, de batre el rècord de les 1.000 milles.

TENNIS

La Copa Davis

Després de les semi-finals per a la zona europea de la Copa Davis, que s'han celebrat entre Iugoslàvia, Bèlgica, Alemanya i França, els jugoslaus i els almanys seran els que disputaran el partit final.

La desfeta de l'equip francès, que tothom considerava que arribaria a la final, ha produït una gran decepció a París. La Premsa, en comentar aquest partit, diu que ha estat degut a la insuficiència física dels jugadors francesos, que França ha estat eliminada de la Copa Davis.

de cara al món

La Conferència de la Pau

A París, ha acabat les seves tasques la Conferència de la Pau. A Nova York mentrestant estan en el seu punt àlgid els preparatius per a rebre els delegats que en representació de 40 milions de Joves es reuniran en el Congrés mundial de la Joventut. Un i altre comici són exponents d'aquesta

onada creixent de solidaritat que de tots els pobles neix envers l'Espanya popular, el poble que defensa els seus drets, la seva sobirania, el seu benestar; envers el poble que batent-se en una inferioritat aplastant de condicions ha fet front al més criminal dels enemics i fa recular tres

exèrcits coalitzats contra la seva independència.

Que n'és d'oportuna en aquestes jornades l'ofensiva victoriosa de l'Exèrcit de la República perseguint i anihilant l'enemic més enllà de l'Ebre! És l'ajut més formidable que nosaltres podem donar als milers i milers d'obres, de camperols, d'estudiants i homes de ciència, d'intel·lectuals que arreu del món fan sentir la seva veu de protesta contra les impunes agressions dels feixismes italià i alemany a la nostra pàtria. Els nostres joves combatents fent fugir l'enemic, han donat noves armes i nous arguments a tots els amics, que a les fàbriques, a les universitats, als parlaments de tots els països fan sentir el pes de la nostra causa, que és la causa de totes les democràcies i de tots els homes de bona voluntat.

Els demòcrates reunits ahir a París, i els joves que es reuniran demà a la ciutat dels gratacles tindran major força per fer surar la veritat que recolzada en el nostre gloriós exèrcit s'obre pas per terres d'Espanya. És el millor ajut que nosaltres podem donar a la seva obra magnífica de solidaritat. És una batalla guanyada per la joventut d'Espanya als cinc continents, i que se n'alegren i saluden amb goig les masses populars de tots els països, àdhuc d'aquells condemnats a viure sota a bota del feixisme opressor.

MENTRE ELS ORGANISMES INTERNACIONALS MANTENEN UNA ACTITUD PASSIVA I GENS PRÀCTICA PER A RESOLDRE EL PROBLEMA DE LA INVASIO D'ESPANYA, D'ARREU DEL MON REBEM L'ESCALF DE LES MULTITUDS ENFERVORIDES PER LA CAUSA DE LA PAU.

NOTICIARI

A EUROPA LA GRAN OFENSIVA REPUBLICANA ESTÀ CAUSANT MOLTA IMPRESSIO

Tota la Premsa de París destaca l'ofensiva republicana a l'Ebre; àdhuc els diaris obertament franquistes, com *L'Action Française* i *Le Jour*, a desgrat que tracten d'atenuar la importància de la gran ofensiva amb informacions de Burgos, destaquen l'extensió i l'audàcia de les operacions militars de l'Exèrcit lliure.

ELS JAPONESOS CORREN... COM A ITALIANS

Després d'haver estat continguda l'ofensiva japonesa a la Xina del Nord que sortia del nord de la província de l'Hunan i anava dirigida contra el sud del Xamsi, més de dos mil soldats japonesos dels districtes de Sinhu i Tsinyan del Xamsi, s'han vist obligats novament a retrocedir fins a l'Est. En els

últims combats al sud-est del Xamsi els japonesos han tornat a emprar els gasos asfixiants.

DESPRES D'UN ANY DE CRIMS DEL FEIXISME NIPO

A Hankeu s'han publicat dades estadístiques oficials sobre els bombardeigs de les poblacions civils de Xina perpetrats per l'aviació japonesa. Del juliol del 1937 a últims de juny del 1938, en 275 districtes de 16 províncies, s'han realitzat 2.472 agressions, durant les quals han estat llançades més de 33.000 bombes. A conseqüència dels bombardeigs, i segons les dades oficials incompletes, han mort 16.532 persones i han resultat 21.752 ferits.

L'INCIDENT FRONTERER ENTRE LA U. R. S. S. I EL JAPO

Davant l'actitud enèrgica de la U. R. S. S., el Govern japonès demanarà al Govern rus que examini pacíficament l'inci-

dent de Xang-Ku-Feng amb el nomenament d'una comissió.

Una comunicació oficial del ministre de Negocis Estrangers de Tòquio declara aquest matí que la situació ha millorat pel fet que no està pitjor.

EL VIATGE DE L'EX-SOLDA DEL MARROC A ROMA I BERLÍN I ELS PERSISTENTS DESORDRES DE PALESTINA

A Londres és motiu de vius comentaris l'anunciat viatge a Alemanya i Itàlia de l'ex-soldà Muley Abd-el-Aziz, i el motiu el fet d'assegurar-se que aquesta personalitat serà portadora d'un "missatge especial", ensem que realitzarà determinada missió.

Es relaciona el viatge de Muley Abd-el-Aziz amb l'agitació dels àrabs a Palestina i per a ningú és un secret la part que ha tingut Itàlia en la gestació dels sagnants desordres que assoten aquelles regions. La "missió" de què es parla, tindrà una relació amb la suscita influència italiana?

Potser aquí es podria interpretar el col·loqui d'Itàlia amb Iugoslàvia, on precisament s'iniciaren els moviments de protesta del món musulmà.

Que més den set-cents intel·lectuals demanen la lliure tramesa d'armes a la República Espanyola.

Londres. — Una delegació d'intel·lectuals, escriptors, músics, artistes, pintors, etc., han fet lliurament a la residència del primer ministre d'una petició perquè l'embargament d'armes per a l'Espanya republicana sigui aixecat ràpidament. Aquesta petició va avalada per la signatura de més de set-cents personalitats del món intel·lectual i artístic.

D'aquesta manera haurien de respondre tots els intel·lectuals del món a l'actitud del feixisme de bombardejar escoles, biblioteques i centres culturals.

... Que l'aviació xinesa continua enfonsant vaixells de guerra als nipons.

Hanqueu, 29. — El quarter general xinès comunica que s'estan desenrotllant violents combats des d'aquest matí a la vora dreta del Iangtse, on les tropes japoneses han establert contacte amb el gros dels exèrcits xinesos, al sud i sud-oest de Kiukiang.

Per altra part, l'aviació japonesa ha bombardejat els vaixells de guerra japonesos als environs de Huqueu, havent aconseguit enfonsar diversos vaixells de guerra nipons.

... Mentre els avions feixistes, igual que a Espanya, no serveixen més que per a bombardejar poblacions indefenses, l'aviació xinesa es dedica a enfonsar vaixells de guerra.

... Que la comissió d'Enquesta sobre els bombardeigs aeris la propera setmana serà a Toulouse.

Londres, 29. — El Govern de Londres ha decidit definitivament enviar una Comissió composta de dos membres anglesos per a fer una enquesta sobre els bombardeigs aeris de les ciutats obertes espanyoles. És probable que aquesta Comissió surti de Londres la pròxima setmana per a traslladar-se a Toulouse. Des d'aquesta ciutat els comissionats podran traslladar-se ràpidament als centres espanyols que les autoritats indiquin.

Que vinguin! Feina no els ha de mancar!

... Que Butler reconeix que el bombardeig del "Kellwyn" fou delibarat.

Londres, 29. — En la sessió de la Cambra dels Comuns s'han formulat nombrosos precs i preguntes sobre el recent bombardeig a Gandia, del vaixell mercant anglès "Kellwyn", als quals el senyor Butler, sots-secretari de Relacions Exteriors, ha contestat que el dit vaixell transportava carbó, i que l'agressió havia estat deliberada.

Quines coses més noves que diu el senyor Butler!

L'OFENSIVA REPUBLICANA

per TOMÁS

Secretari del C. E. de la J.S.U.C

Ataquem victoriosament.

Heus ací el resultat de la resistència aferrissada i heroica oposada pel poble català i espanyol, als atacs de l'aviació, els tancs i l'artilleria dels països invasors.

Quan parlàvem de resistir, somreien tristament els demòcrates que "no intervenen" (a favor nostre, és clar), i ens aconsellaven "els nostres amics" que el pacte i la pau per separat, eren els mitjans més ràpids d'assegurar-nos (als camps de concentració que Hitler té establerts a les mines de Pamplona i a altres indrets semblants) un esdevenidor millor, sense necessitat de lluitar, de resistir ni de patir, ni un minut més.

Amb la resistència, no solament hem dificultat i quasi deturat l'avanç invasor a Llevant, no solament l'aturarem a l'Ebre, sinó que atacant de sobte, els foragitem de ses posicions, reconquerim els pobles de la nostra pàtria, els hi fem presoners i els prenem material de guerra.

Què demostra això?

Que no solament tenim un Exèrcit, sinó que aquest és potent i tècnicament capaç de les més grans gestes, i que els comandaments sorgits del poble, són capaços d'enfrontar-se amb èxit amb els millors generals de les Potències feixistes i que, per tant, no estàvem equivocats quan els hi donàvem la nostra confiança.

Que per la Catalunya lliure, honrada i treballadora, per la Catalunya culta i aïmant de ses tradicions, solament hi pot haver una mena de pau i de llibertat: la de l'aixafament total de sos opressors.

Que el Govern d'Unió Nacional, representant fidel dels anhels populars quan donava l'ordre de resistir, no ho feia "amb el sol desig de perllongar la guerra" sinó amb l'ànim de donar l'ordre d'atac, quan les condicions, com ara, ho permetessin.

I que amb aquestes condicions el triomf sols pot ésser nostre, tenint com tenim armes tan poderoses com la UNITAT de les forces populars antifeixistes, la UNIO de tots els pobles d'Espanya agermanats dessota d'una sola senyera per la seva independència, i la FE ABSOLUTA EN LA VICTORIA, recolzades per un Exèrcit magnífic lligat estretament amb el poble de la reraguarda, sorgit, i amb comandaments, de les classes populars.

Els jorns gloriosos de l'Ebre, com els de Brunete, de Guadalajara, de Terol, de Madrid i de Llevant, no són més que batalles de la nostra guerra.

Les nostres victòries no signifiquen que la guerra estigui guanyada, que el nostre Exèrcit, potent ja tècnicament, tingui suficient material, menjar, etc., i que els nostres esforços per a proveir-lo hagin de minvar. Cal lluitar avui amb tanta intensitat com ahir ho feiem en contra dels claudicants i vacil·lants, en contra dels que diuen creure que la guerra està definitivament guanyada i que ja no cal vigilar l'enemic ni esforçar-se en rendir més.

Per guanyar la batalla de l'Ebre i poder-la convertir en el començ de la victòria, cal correspondre a l'heroisme de la joventut llewantina i madrilenya, amb un major rendiment, una major vigilància contra el sabotatge i la traïció, cal treballar més i més, convertint tot el poble en una colosal brigada de super-producció i tot el país en una immensa Escola de Guerra, on tots, sense distinció, aprenguin quelcom de nou de l'art militar, per a poder donar d'arreu on ens trobem, del lloc de lluita que ocupem, tot allò que els centenars de milers de joves combatents espanyols ens reclamen.

Es per això, que podem dir, a tota la joventut sense distinció, que malgrat que a l'Ebre ataquem i vencem, la nostra consigna és encara RESISTIR PER PREPARAR LES CONDICIONS DE L'OFENSIVA FINAL VICTORIOSA.

Amb els primers herois

La nit, una d'aquestes nits espesses sense lluna, cobria amb el seu mantell impenetrable, els matolls, els canyars i els esvorancs d'ambdues riberes de l'Ebre. En una d'elles el sentinella africà contemplava amb vagarosa enyorança els resplendents estels que també damunt la seva pàtria envida projectaven la mateixa celestia que embolcallava aquells encontorns on la mort sotjava impacient.

En l'altra, un formigueig d'ombres es movien amb precisió matemàtica esqueixant el silenci nocturn les veus imperioses dels comandaments.

Pel camí més recte

Els sapadors anaven traginant coses estranyes que de vegades semblaven barquetes estrafetes i d'altres una mena de patins com els que en altres temps feiem lliscar davant aquelles platges rialleres de Santa Cristina y de l'Es-cala.

— ¿Qui és que vol venir amb mi, nedant? — fa de sobte el nostre Comissari. — Necessitem voluntaris per a lligar les primeres cordes. — Més de vint veus han contestat alhora. Fins i tot aquell que estava lligant els draps als remes, perquè no fessin la més lleu remor, s'ha aixecat d'un salt.

— Ep, un que també hi va! En un tancar i obrir d'ulls els slips han substituït les feixugues guerreres i els pantalons encarrats. Per escapularis, un ganivet, la pistola, i un parell d'"Universals". Amb la corda entre les dents, els primers herois han fen-

dit la lluisor escorredissa de l'Ebre.

Uns moments d'angoixa. Per fi el senyal convingut! Darrera les últimes convulsions de la corda han lliscat les petites embarcacions, plenes fins a vessar de gent ardida.

Tot just ens han donat temps

de posar el peu a terra. Un diluvi de bales acompanyat d'uns xiulots transformats en ronc escurridors, estripant al nostre davant la terra que ens havia acollit ben amorosament, ens obliga a abandonar totes les nostres precaucions.

— Apa, endavant companys, ara sabran el què representa sollar la nostra terra! — és la veu del nostre coratjós Comissari.

El foc ha minvat. Els pocs feixistes que no han tocat el dos, veuen sorgir "rojillos" arreu. La cosa es va acabant per moments. Les avançades republicanes ja estan a la vista dels primers pobles de la ribera de l'Ebre. Molt abans d'arribar-hi, hom sent l'intens foc de fuselleria que no va adreçat cap a nosaltres...

"Con la complicidad de la población civil..."

Les tropes estrangeres anaven allò que vulgarment es diu de bòlid. Quan ja havien organitzat la defensa de pobles com Flix, Ascó i Mora es trobaren amb l'enemic dins mateix de casa, i la copada fou molt fàcil. Els camperols catalans que han hagut de suportar el terrorisme estranger durant aquests quatre darrers mesos, han sentit la fibrada de l'orgull de la terra trepitjada i així que s'ha presentat l'ocasió ho han fet pagar car als botxins. Amb les ungles, les dones han arrabassat les armes als italians sanguinaris però covards, que han fugit com fèmbers espantadissos. L'avi del Mas, ha fet bona feina amb l'escopeta d'anar a caçar que tenia ben amagadota. Les falgs i les da-

lles amb omplert la fosca de llampecs sinistres.

Quan hem entrat al primer poble, el "progrò" estava a les acaballes i els invasors han preferit lliurar-se a les nostres mans, fugint de la gent justament enfurida. Els oficials han lliurat les pistoles als nostres soldats. Un tinent coronel ha demanat comandar ell mateix l'escamot d'execució. El seu cor incapaç de niar la noblesa més elemental no ha comprès el gest de la República alliberadora. Lliur aspecte ens repugna. Com en el primer 19 de juliol, no veiem en els militars traidors cap gest que els dignifiqui, el defalliment i la covardia els fa aparèixer més fastigosos.

Un tren carregat de municions i de queviures

Tot just sortíem del darrer poble, quan s'ha iniciat un nou tiroteig prop de la via ferrada. Allí en la llunyania hom veia avançar una massa imponent i sorollosa... Uns quants voluntaris s'han destacat per a fer-se càrrec del nou perill que s'atansava. Un formidable "Visca la República" ha sorgit de la màquina trepidant. Hem reconegut a un dels minyons de la Costa Brava, enfilat dalt del "tender". Un esbufec final ha assenyalat l'acabament del viatge. La nova gesta ha estat acompanyada sense gaires dificultats. Així que el comboi ha arribat al poble anterior al nostre, ja l'esperaven una colla dels "bons". Unes quantes bombes de mà ben dirigides hen fet la feina ben ràpidament. I ara els xicots de l'Empordà ens ensenyen els vagons plens de ma-

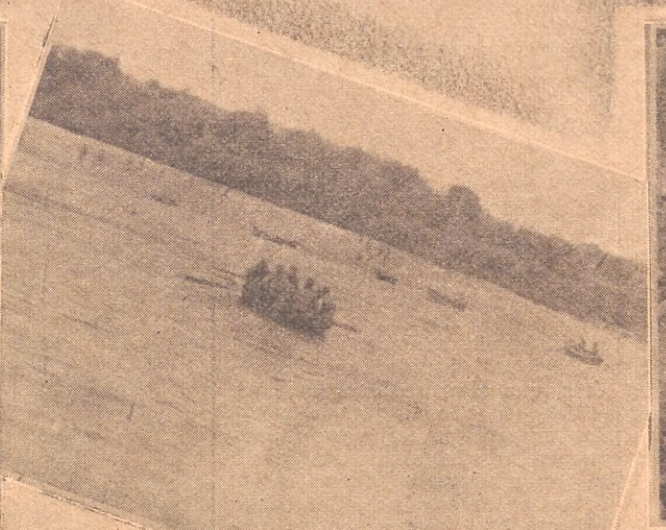
terial bèl·lic, de queviures de tota mena, que no ens vindran del tot malament.

I l'aviació del crim entra en joc

Els nostres pressentiments no ens han enganyat. El soroll característic dels *borinots*, ha assenyalat la presència de l'aviació italo-alemanya. Molt abans d'arribar han començat a descarregar damunt la seva pròpia gent que continuava la "gran guillada". Els feixistes tenen mètodes convincts àdhuc per a ús particular. No hem volgut entestar-nos ni en fil·lofies ni contemplacions, i hem adoptat les precaucions necessàries. No ha estat en va. Els "Junkers" han arribat, ben feixucs com una mena de *vaques voladores*, però renol, la feina ha estat d'ells per a remuntar-se esbojarradament davant el foc infernal de les nostres bateries antiaèries que han actuat amb una eficàcia inigualada fins ara. Han deixat anar la càrrega on i de la manera que han pogut. Insatisfets com és natural, han provat sort en poblets de reraguarda com Falset, on hi teníem molts presoners que han rebut del "carpó". L'agressió s'ha repetit diverses vegades amb insistència sàdica i criminal.

Ara cada dia rebem la visita dels "corbs" que es repeteix àdhuc fins a vuitanta set vegades, en vint-i-quatre hores. Però els nostres canons els tenen atabalats. I l'ofensiva continua...

me Senlla de l'EBRE

L'Exèrcit col·labora en les tasques del camp

Fer la Guerra es dolorós i poc falaguer per a tot antifeixista; i sobre tot penós. Però fer la guerra a la temperatura que per aquest indrets regna, ho és més encara. No obstant això, els soldats de la República no es conformen amb complir la penosa missió que els ha estat encomanada. Sempre estan desitjosos de

fer quelcom més. I en els moments actuals, han trobat ocasions de sobres, per a portar a terme llurs nobles propòsits.

Les hores en què estan lliures del parapet, les ocupen els nostres soldats en ajudar als camperols en els treballs del camp. És cosa corrent el veure en aquests camps de Castella torrats pel sol

als soldats de tal o tal altre unitat, amb la falç a la mà ajudant els treballadors del camp a complir la consigna de "la collita és sagrada" per tal que aquesta passi a mans de la República, i el poble pugui seguir menjant.

Es gran l'exemple d'aquests soldats, que alternen llurs funcions bèl·liques amb les tasques del camp. I el mateix que l'any passat, segurament col·laboraran també amb els treballadors de la terra en les feines necessàries per al cultiu de la terra. És que la reraguarda s'esforça i s'afanya a treballar incansablement per a produir més i millor i els nostres combatents redoblen llurs impulsos per tal que la victòria antifeixista sigui un èxit al més aviat possible.

Res interessant, res digne de menció a la capital de la República, on la tranquil·litat és gran. I únicament als camps de Castella la nota simpàtica dels soldats que col·laboren amb els camperols en les tasques del camp.

Els combatents fan això — com tot — amb senzillesa i naturalitat.

A l'hora de sopar, un grup de soldats catalans que han passat la jornada segant, comenten animadament les incidències del dia. Dos d'ells, entren de parapet a la nit.

"Vaja una bona jornada" exclamen els seus companys veient-los marxar.

"Què voleu? contesta un d'ells. "El nostre descans és lluitar", com digué el clàssic.

I cantant "els segadors", marxen cap a les trinxeres.

Per correspondre un xic a l'esforç abnegat dels camperols que han deixat l'eixada pel fusell, les noies de la reraguarda s'han mobilitzat. Ara el que cal és que llur exemple sigui seguit per tothom

Els nostres braus lluitadors no en tenen prou amb l'immens sacrifici que realitzen als camps de batalla. Els moments de lleure els dediquen a l'ajut dels camperols.

Mentre Itàlia està afamada.

La collita de cereals a "La teulada del món"

Fa uns quatre anys, l'Institut per a l'estudi del cultiu de les plantes de la U. R. S. S. organitzà a la meseta del Pamir, grans experiències agrícoles. El director d'aquests treballs, Dr. en Ciències Biològiques, P. Baranov comunica el que segueix:

L'Expedició del Pamir un treball interessant. En les valls de les muntanyes a una altura de 4.000 metres sobre el nivell del mar s'han obtingut resultats completament inesperats.

La Ciència ha cregut, fins en aquests temps últims, que les condicions climatològiques de les altes muntanyes (Llarga durada del fred, gran radiació, petita quantitat de gas carbònic contingut a l'aire) impedia el cultiu de les plantes. Els nostres treballs han demostrat que les plantes s'aclimaten ràpidament a les condicions de les altes muntanyes i donen àdhuc a voltes un rendiment superior al que donen a les planúries. S'ha creat per exemple en el Pamir, una espècie d'ordi que difícilment es troba a les planúries més fèrtils. El tronc de l'espiga té 2 metres d'altura i l'espiga en lloc de tenir 12 o 15 cms. com d'ordinari, és de 25 cms. de llarg. La terra de la "Teulada del Món" és extraordinàriament rica i fecunda.

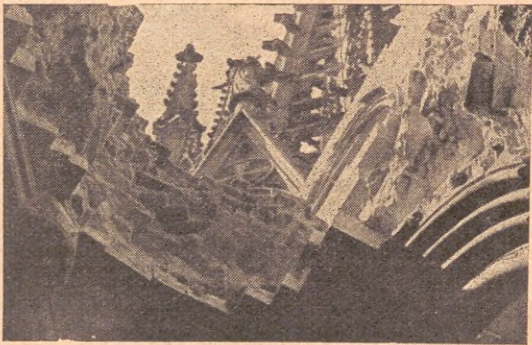
Abans no s'utilitzava per a les plantacions situades a grans altures més que les plantes cultivades en altres mesetes muntanyenques en les regions fredes del Nord. No obstant, les experiències de Pamir han provat que les plantes dels Tròpics i dels països càlids s'aclimaten millor que les dels països muntanyencs i freds.

L'ordi etiòpic pren millor que el suc de Pamir. La civada de Palestina ha brotat molt bé, mentre que les espècies nòrdiques no maduren. Hem cultivat l'ordi d'una de les parts més càlides del món, l'Aràbia, en la vall muntanyenca de Djauanguzo. El

blat indi ha pres bé. A la vall de Tetenki, a una altura de 3.860 metres sobre el nivell del mar, broten els naps, les seves, raves, xirivies i altres llegums. Varies d'aquestes plantes donen admirables collites. El nap, per exemple, produeix fins a 2.000 quintars per hectària. Apareixen els primers horticultors a la "Teulada del món".

Els antics nòmades de les altes muntanyes s'habituen ràpidament a "l'agricultura".

LA BARBARIE FEIXISTA

Una joia arquitectònica com la Seu de Barcelona, no mereix el respecte de la «nova civilització totalitària.»

UN LLIBRE INTERESSANT

Ja fa temps que les Edicions Europa-Amèrica, posaren en circulació un llibre d'Andreu Marabini titulat "Els Camperols italians sota el feixisme". En aquest magnífic estudi del moviment agrari italià el seu autor posava al descobert la trista situació de la pagesia italiana, enganyada als començaments del moviment feixista per les promeses demagògiques de Mussolini.

A través del llibre de Marabini es veu clarament la feredat de la política agrària del feixisme, que significa l'empobriment total dels camperols i especialment dels petits propietaris agrícoles i el domini del gran latifundista o trust explotador. D'ençà de la pretesa "revolució" italiana, que els camperols han vist augmentar dia darrera dia la seva misèria i esclavitud. Ha augmentat la jornada d'hores i han disminuït els jornals. Han crescut els impostos i el preu de cost de la vida fins a l'extrem que molts camperols han hagut de vendre les seves petites propietats rurals als grans latifundistes per no disposar de mitjans econòmics per treballar-les individualment. Una xifra d'una estadística feixista dona compte exacte d'aquesta tràgica situació. Durant el període que va de 1928 a 1934, les hipoteques sobre els béns rústics augmentaren de 1.288 milions a 2.390 milions de lliures.

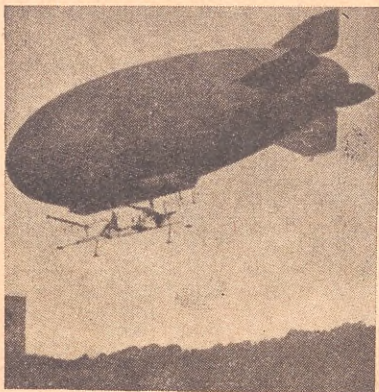
Nosaltres creiem interessant la divulgació d'aquest llibre i recomanem a tots els joves camperols i als aficionats a l'estudi del moviment agrari, la lectura d'aquest llibre del qual treuran l'exemple del que seria el camp de Catalunya dominat pels invasors.

E. P.

Divulgacions científiques

L'Helicostat, l'aparell que vola millor que els ocells

Observant el vol dels ocells quan batien les ales per tal de restar immòbils, hom es dona compte que el seu vol es veia reforçat per una certa massa d'aire que l'envoltava en tots els seus moviments.

Un enginyer francès, M. Etienne Ehmilchien ha volgut beneficiar l'helicòpter amb un dispositiu que li permetés tenir aquest avantatge.

Per a aconseguir-ho, ha suspès el bastiment de l'helicòpter d'un globus ple d'aire fred. Cal remarcar que aquest dispositiu, no tan sols no alleugera el pes de l'aparell, sinó que l'incrementa en el que pesa l'envelop, uns cinquanta quilos.

No obstant, dotat d'aquest dispositiu l'inventor ha pogut elevar-se i restar en equilibri perfecte en altures compreses entre quatre i vint metres, durant diversos minuts, sense cap altre òrgan de pilotatge que la maneta d'admissió del gas al motor.

Utilitzat sol, l'helicòpter pròpiament dit, amb les seves quatre diàmetre, no podia ésser abandonat a ell mateix ni un sol instant. Dotat del seu globus, vola en equilibri perfecte.

Després d'aquests primers resultats, Etienne Ehmilchien posà mans a l'obra per la realització

d'un enginy més pròxim a les exigències de la pràctica.

La mateixa potència: 40 CC.; cinc hèlixs de les quals n'hi han dues principals, suspensives i propulsives a la vegada, i tres auxiliars més petites per a la maniobra. El chasis està enganxat a un globus de 450 metres cúbics. El pes total no passa dels 700 quilos.

Resulta considerablement augmentada la seguretat, si hom substitueix l'aire fred per un gas lleuger. Sembla que l'estabilització obtinguda sigui la mateixa, però la càrrega que han de suportar les hèlixs suspensives resultant disminuïda, la seva eficàcia resulta considerablement augmentada.

Si al globus se li dona una forma fusellada en lloc d'esfèrica, la velocitat de descens, en cas de panna del motor, resta reduïda a uns 4 metres per segon, i amb bons amortiguadors permet arribar a terra sense grans danys.

Així realitzat l'helicostat reproduceix totes les evolucions dels ocells i dels insectes.

EL COLLAR D'ISABEL LA CATOLICA

Com a expressió de vassallatge, els rebels han concedit el Collar d'Isabel la Catòlica a l'afortunat i aprofitat gendre del "duce", Galeazzo Ciano.

Probablement es tracta d'un intent de fer oblidar a "l'amo" d'avui, que precisament durant el regnat d'Isabel la Catòlica, els soldats que comandava Gonzalo de Córdoba, conquistaren Itàlia per al naixent Imperi Espanyol.

Encara que el més versemblant, és que així com entenen l'Imperi espanyol a la seva manera, ignoren qui era Isabel la Catòlica. I del Gran Capità, ni parlar-ne!

EN EL PAIS DELS LLADRES...

... Els qui es resisteixen a deixar-se robar, són empresonats.

Tànger. — Comuniquen de Larache que fou empresonat i incomunicat per ordre de les autoritats militars faccioses, el significat falangista Ramon Atalaya, representant en aquella zona de la Vacuum Oil Company. La seva detenció ha estat motivada per haver-se negat a lliurar més gasolina als facciosos, per vales, disposició que adoptà, seguint ordres de l'esmentada Companyia.

Un germà del detingut, resident a Tànger, tracta de veure al detingut, però no pogué aconseguir-ho, car els rebels s'hi oposaren.

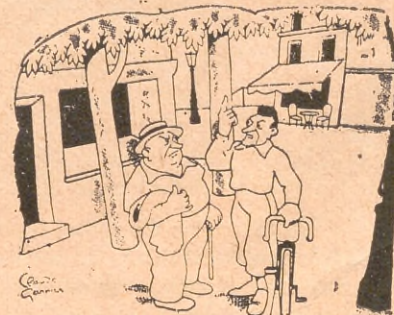
Podem veure, doncs, que la Falange de Marroc està en un període de gran descomposició.

NI ELS PATRIOTICS JORNALS DE DUES CINQUANTA PAGUEN

El diari de Saragossa "Heraldo de Aragón" del 15 de l'actual, publica una nota de la Delegació Obrera Sindical de la C. O. N. S. (Central Obrera Nacional Sindicalista) que diu textualment així:

"Son numerosos los casos que se presentan a esta Delegación Sindical, de afiliados obreros, los cuales se dirigen a mi autoridad en cartas SIN FIRMAR, en las que me dan cuenta del incumplimiento de las Bases de Trabajo por parte de sus empresarios. Estas anónimas denuncias obedecen a un temor de los obreros, que están bajo la impresión de que si denuncian justamente a sus empresarios, éstos pueden tomar represalias contra ellos."

No cal insistir gaire en la importància d'aquesta notícia que revela, a més de què els patrons no es conformen ni tan sols a pagar els patriòtics jornals de deu rals, la moral dels obrers que estan convençuts de quina és la labor social de Franco i dels seus còmplices, assassins del proletariat.

A PROPOSIT DE LA VOLTA

—I ara veureu els alemanys i els italians als Pireneus!

—Sí... és això precisament el que em fa por.

Confidències

17. — He acabat el batxillerat i estic en dubte respecte a quina ha d'ésser la carrera que dec començar. La mecànica ha estat sempre per mi una obsessió. És possible que, després de la guerra, trobi en ella ampli camp d'activitats?

PASSERELL

I per què no, amic passarell? No és pas una qüestió transitòria la manca d'experts que en moltes qüestions i d'una manera especialíssima en la mecànica es manifesta avui. Després de la guerra també caldran enginyers per a dirigir la construcció de tractors en lloc de canons, de torns en lloc de fusells, de camions en lloc de tancs. I la industrialització de veritat no vindrà sinó després que no quedi damunt de la nostra pàtria rastre d'invasió.

No dubtis a especialitzar-te en la mecànica. És precisament després de la guerra que tots els camins et seran oberts i és un cop vençut l'enemic que no comptaran altres valors que el treball i el talent.

Si t'agrada la mecànica, pots ser un bon mecànic, i més val això que un mal metge o que un químic mitjà. No dubtis a escollir i molt menys si sents ja per això una predisposició especial.

ESPIGOT

18. — Estimo una companya que està treballant al Casal Nacional de la Joventut. Jo crec que ella em vol, però no m'atreveixo. Què creus que haig de fer?

PAPITU

Una cosa has de fer, abans que res. Mirar si ella t'estima també a tu. Les noies del Casal Nacional de la Joventut són de carn i ossos exactament com totes les altres noies que veus pel carrer. El que no puc recomanar-te és que alimentis un amor, desconeixent les possibilitats d'èxit que tens en ell.

Procura vèncer la teva manca de decisió i parla-li. Fora el dubte, amb ella o sens ella seràs més feliç.

ESPIGOT

19. — Tinc 16 anys i mig i estimo un xicot de 25 anys. Jo estic segura que ell m'estima també. Entorn meu, hom es riu de la nostra diferència d'edat, però amb tot i això l'acord és perfecte entre nosaltres. Jo tinc el caràcter més vell que l'edat. Aquesta diferència de 9 anys no serà pas un obstacle per a la meua felicitat?

MIMI

No et faci por una diferència d'aquesta mena. Un home sempre se sent inflat d'ésser estimat per una simpàtica noia jove, i s'esforça sempre per guardar un amor així jove, sobretot després del matrimoni.

Deixa que la gent digui el que vulgui. Però procura no donar-li cap motiu de gelosia, perquè ella, en un home punxat per una d'aquestes diferències d'edat, és una cosa terrible. La felicitat no depèn — pensa-ho bé — de ningú més que de tu...

ESPIGOT

1er aniversari de la **Conferència**

per WENCESLAU COLOMER, Secretari general de la J. S. U. de C.

Els dies 6, 7 i 8 d'agost de l'any passat celebrava la J. S. U. de Catalunya la III^a Conferència Nacional. Ella marcava la pauta ascendent que segueix fortament la nostra organització en tots els aspectes: en el seu desenvolupament orgànic i polític, en la lluita per la unitat de la joventut catalana i d'aquesta amb la de la resta d'Espanya, en l'educació i mobilització de la joventut per la victòria contra els invasors.

Aquest continu ascens de la nostra volguda J. S. U., a l'any de la III^a Conferència continua impetuosa. Avui a l'igual de com ho manifestàvem en ella, podem dir: Estem orgullosos de pertànyer a una tal organització, que ha complert una gran tasca, unint els joves socialistes i comunistes i d'altres joves sense partit; ajudant al moviment estudiantil a enfortir la seva unitat; ajudant les noies catalanes a constituir i ha vigoritzar l'Aliança Nacional de la Dona Jove i lluitant als primers rengles per la creació i desenvolupament de l'A. de la S. A. de Catalunya, organisme unificador de la joventut catalana.

Nosaltres estem orgullosos d'una tal organització que ha ajudat tan positivament al Govern d'Unió Nacional en la tasca d'organitzar la resistència, base de la victòria. Les Dues Divisions i els Batallons del Bruc són l'exemple més efectiu de l'aportació de la nostra joventut a la causa nacional.

No es tracta de fer un balanç detallat de totes i cada una de les activitats desenrotllades per la J. S. U. de Catalunya, solament ens cal dir que totes, absolutament totes les nostres activitats han anat i aniran de cara a guanyar la guerra, en defensa de l'independència pàtria, de la democràcia i de la fraternitat entre els pobles.

Com fins ara treballarem incansablement per enfortir la unitat de la joventut antifeixista i revolucionària dins l'A. de la S. A., fins que a través de la lluita i de la mobilització conjunta de les diverses organitzacions, fins que la

compenetració sigui tan forta que la faci infrangible per sempre més. I lluitarem més i més per estrènyer els llaços d'unitat i col·laboració dels nostres joves amb els de la resta dels pobles d'Espanya. Ambdues coses són de primordial importància per derrotar els invasors i pels interessos de les joves generacions. En nosaltres trobaran els millors defensors i lluitadors perquè aquesta unitat sigui tan sòlida com es requereix.

Nosaltres som els més fidels continuadors de la història del nostre poble. Nosaltres estem profundament la nostra pàtria. Estem orgullosos d'ésser catalans, fills de la terra que sempre ha respirat i ha estat rebel a tota classe d'opressió i esclavatge, que sempre ha lluitat per la justícia, el progrés i la llibertat. Tot el nostre passat històric n'és la prova. Per això estem les tradicions del nostre poble. Per això les recordem amb pregona emoció.

No, no som insincers quan afirmem tot això. Respon totalment als nostres vius i fervents sentiments patris. Res hi ha de fals en les nostres paraules. Estem la terra que ens ha vist néixer i en la qual ens anem fent homes, estem la nostra llengua que les nostres mares ens ensenyaren per entendre'ns i per comprendre'ns mútuament, estem les nostres coses, els nostres costums, els nostres ballets, les sardanes, els cants i la música. Ho estem de tot cor, amb vehemència, com correspon a tot jove català.

Hi és en la lluita per defensar això, la nostra pàtria, la nostra independència nacional, la lluita per fer de Catalunya una Catalunya forta, rica i feliç que hem fet promesa de lluitar fins la victòria, sense vacil·lacions de cap classe, disposats a tots els sacrificis i inconvenients. La resistència a Llevant i l'ofensiva de l'Ebre ens marquen el camí a seguir. Estem disposats a seguir-los i els seguirem. Tot per la pàtria i per aconseguir per la joventut una vida feliç i alegre de benestar i progrés.

CARRILLO

COLOMER

MICHAEL WOLFF

En el vostre Congrés, haveu de reivindicar per vosaltres, per a la Joventut Revolucionària de Catalunya, per la Joventut Popular de Catalunya, la història de les lluites nacionals del vostre poble i en el vostre cor s'ha de conservar el nom dels herois d'aquestes lluites, no com una bandera demagògica, sinó com l'afirmació que en el moment present sou vosaltres, la J. S. U. C. i tota la Joventut que lluita pels seus drets els que heu de recollir l'herència de Casanova, com us deia el camarada Colomer. Vosaltres sou els que recolliu l'herència de totes les lluites del proletariat català per les seves llibertats.

SANTIAGO CARRILLO
S. G. de la J. S. U. d'Espanya a la
III Conferència

Les Hietres

Dues cartes i un sol pensament

per JOAN VALLESPINOS

A ciutat la nit era fosca. Dalt, el cim estelar. Arran de terra, el silenci. Els carrers havien perdut llur configuració. Baranes de negra nit escortaven aquells edificis entristsits. Minut per minut, nua veu, un xiscle, o un tancament de portes. Més tard, alguna rialla de noctàmbul que projecta el rostre en el cairell d'un fanal de vigilant.

Els rellotges, posats d'acord, afinen la veu. NANG. No repeteixen, l'avís. Ha estat precisament ara, en aquest NANG de mitja nit, que la Mercè ha relleigut aquells mots vinguts de la terra calenta de Llevant. Asseguda en el seu llit de soltera — un llit de somnis i d'acaronaments juvenívols — la Mercè pren a glopades aquell doll de lectura apretada, en línies ben perfilades, com si aspirés l'oxigen d'una platja amurallada pel sol.

LA CARTA

"En campanya, a 15 de juliol del 1938. — Estimada i enyorada Mercè: A trenc d'alba m'han lliurat la teva darrera carta. Tenia els ulls balbs de tants estels per davant. Una sotragada de cor i una joia gairebé fanàtica, han estat les primeres sensacions experimentades. Ací, entre tarongers i verdures, i el blau del mar per horitzó, es va descabellant la guerra. Em preguntes com estic d'ànims. Com haig d'estar? És que tu et sents tal volta descoratjada? No, veritat? M'has donat la notícia de la distinció amb què has estat honorada pel teu comportament a la fàbrica. ¿És això descoratjament? No podia esperar menys de tu. ¿Recordes aquells dies de juliol, quan tu i jo, sempre de costat, vetllàvem al nostre Casal, mentre la ràdio frissava en clams d'organització, i donava instruccions per al reclutament de milicians?

Quins dies aquells, d'inquietud i d'esperança alhora! Feia poc que t'havies incorporat a la nostra organització i arrossegaves encara prejudicis que eren la meua riota. La mamà, la religió, les amiguetes... I ja veus! Als dos anys, has estat homenatjada amb la placa "President Macià". ¿A què ha estat de-

gut aquest procés que ha transformat la teua mentalitat fins al domini de la tècnica industrial — tu, una senyoreta amb aspiracions de gran dama — i que t'ha col·locat al davant de totes les companyes de la Joventut?

Volguda Mercè: Estic tan orgullós de tu, em sento tan lligat amb la teua vida, que res ni ningú no podran separar-nos. No he pensat mai en la mort. Ni m'he parat a reflexionar sobre la possibilitat d'un traspàs violent a l'altra vida. La mort! No vull fer divagacions filosòfiques al voltant d'aquesta idea, més aviat obscena... Moriria jo, tal volta... Però restaries tu... Admetem que tu

també pots tenir la desgràcia de... I bé. Restarà l'encarnació del nostre esperit en la totalitat del poble.

Merceneta: Quan funciona la meua metraladora, ets tu qui parles... Quins pensaments, eh?... Però a fe que et dic la veritat. El meu ajudant es posa molt seriós quan li dic que els esbufecs de la màquina em porten la sonoritat de la teua veu... És inversemblant i si vols, poca-solta. No t'enutgis. Aquesta obsessió no em repugna pas. Et tinc dintre el pensament, com l'ou dintre la closca...

He sabut i segueixo amb interès tot el que la J. S. U. fa en benefici de la guerra. Saluda tots els companys, l'amic Ferré especialment mutilat i ferm patriota, que ha deixat la seva cama damunt la terra solcada de cadàvers. Mercè. Escric tot seguit. Treballa com fins ara, produint per a nosaltres. Acabada la guerra, et portaré el triomf — la part que a mi em correspongui — i el compromís formal de viure units per sempre més, amb la felicitat de tots els catalans i de tots els espanyols...

Uuuuuuu... Augmenta el to. Ha eixit com un plany, com una petició d'auxili. La llum s'apaivaga. Els vigilants, amb els seus xiulets cridaners, avisen el perill. Algunes persianes es desclouen. Un "Ja hi som!" es plantifica pels embans, per les parets esglaiades. La Mercè, apunta amb el dit, la ratlla de l'escriptura que no ha pogut llegir. Abandona, a les fosques, el llit, que grinyola com si hagués estat profanat. Les sirenes han acabat d'expedir el seu missatge dolorós. La Mercè s'aboca a la finestra de l'eixida. Xemenieies per la banda de Sant Adrià. Una lluna rodona que fa de còmplice dels qui, per l'aire, han de venir a bombardejar. El respir dels ciutadans és contingut per un eixam d'imatges bellugadisses. Batecs que hom compta, ara un, ara l'altre... I l'explosió. Els focus explotant el cel, i els canons fiblant aquell espai tacat per la presència de l'Imperi.

LA CONTESTA

Barcelona, 23 de juliol del 1938. — Estimada Jaume: M'he saturat de la teua cal·ligrafia. Podia haver escrit abans, en plena llum natural. Però he volgut fruir i captivar-me de les teves paraules que em donen fortalesa i m'impregnen de fe renovada per a continuar la meua vida d'obra de la producció. Estic redactant aquesta carta sota una petita làmpara d'oli. És tota la llum que illumina la meua estança. Ha estat anunciada l'alarma i des d'ací sento el vol dels avions i un seguit de detonacions infernals. De totes maneres t'haig de confessar que els meus nervis no s'alteren. Escric amb molta més fermesa i si et fixes en els trets de la meua lletra, observaràs que faig la "a" més tancada, i la "r" d'accent més sòlid, amb tota l'empremta del meu estat d'ànim que és excellent i gens intranquil.

Quan em parles de la vida futura, de la nostra unió, experimento una sensació desconeguda. Em pintes l'esdevenidor amb colors tan encisadors, tan i tan captivadors, que fins i tots m'apar com una cosa inassolible. Jo no havia pensat mai com ara en la felicitat conjugal, en la germanor de tots els que volem gaudir d'una vida digna i austera. Potser és l'afany de superar-nos cada dia més que ens fa somriure i freturar aquest demà gloriós que tots plegats estem bastint amb el nostre esforç.

Aviat farà setze mesos que estàs al front. He procurat mantenir-me sempre serena, a despit d'aquesta separació momentània. He volgut ésser digne de tu, com a companya i com a estimada. Si he reeixit bellament en els meus propòsits, em consideraré la dona més venturosa de la terra.

La placa que m'han...

Els carrers s'illumina de faisó insospitada. Bengales travessen l'espai. Hi ha un soroll de terratrèmol que fa basarda. Blocs de pedra, bocins de vidre, crits d'horror, s'amalgamen sota una capa de tragèdia. Altra vegada les explosions. Foc que s'aixeca com llepades ferotges al cel. La cambra de la Mercè ha tremolat de pànic. Per la finestra entren partícules de metralla, cosides al sostre. Per la força de l'explosió, s'ha tombat la taula i el llit de soltera. Ella, ha caigut també, cara al cel, amb un espasme enervant, amb la faç eixuta, com si l'aire s'hagués endut aquella expressió radiant de la noia que estima.

... Després de múltiples recerques, ha aparegut la carta que havia començat fa quatre dies, i que va interrompre el bombardeig. És curiós. Vaig caure sense sentits. La casa del costat fou destruïda totalment. Estava tan abstreta en l'escriptura, que no em vaig adonar del perill fins que ja el tenia al damunt, o sigui, quan ja estava sense sentits. No he sofert cap lesió. He burlat la mort o ha estat burlada pel destí. No volia explicar-te aquest petit incident, però com que han transcorregut quatre dies, havia de justificar la tardança.

Em referia, al final de la primera part — establerta per rigorós torn dels esdeveniments — a la placa que el Govern de la Generalitat m'ha concedit pels meus suposats mèrits. Aquesta distinció m'ha afalagat profundament, per més que no sóc pas mereixedora dels honors que m'han estat conferits. ¿És que no ha estat determinat el deure de tots? ¿No hem acceptat els sacrificis per a conjurar el perill que plana per damunt la nostra Pàtria? Ja sé el que em diràs tu. Per això no en vull parlar més. Ara una altra cosa. Més ben dit. Res més. Acabo. M'ha vingut a la punta de la llengua una idea que no vull exposar. I consti que no és que vulgui fer-te gloriós. Segurament que mereixeria el teu blasme irònic i que em titllaries de burgeseta. M'has ensenyat a ésser prudent i segueixo els teus consells al peu de la lletra. Només t'haig de repetir que et vull amb la mateixa estimació del primer dia, i que deixant de banda tot sentimentalisme — llicó que he après també a la teua escola — sóc teua i de ningú més. — Mercè.

García Lorca, poeta de la Joventut

Ja fa uns dies que s'ha complert el segon aniversari de l'assassinat del malaurat poeta granadí García Lorca. El seu segon aniversari ens ha vingut a recordar la immensa tragèdia que viuen els intel·lectuals en la zona de l'Espanya envaïda, demostrant l'odi profund que senten els feixistes per la cultura popular.

PAGIDA del militant

Noticiari Comarcal

Després de la Reunió de Secretaris d'Organització

És indubtable que la nostra Organització ha entrat en un període de franc desenvolupament. A les dues profitoses reunions, la de Secretaris Generals primer i la de Secretaris de Producció després seguí la reunió de Secretaris d'Organització, de la qual es poden treure falagueres conseqüències per al futur desenvolupament de la nostra volguda J. S. U. de C.

En primer lloc, un formidable informe de Tresaco, que fou escoltat amb gran atenció per part dels delegats, en el qual d'una manera clara i senzilla explicà quines han d'ésser les tasques més urgents que les nostres seccions han de realitzar.

No són coses noves, però potser que no havien estat mai explicades amb tanta claredat.

Tots els delegats saben avui que juntament amb el treball del camp i de les fàbriques, la transformació del caràcter de la J. S. U. constitueix el centre de les activitats que han de portar a terme els nostres Clubs i Casals. L'enfortiment de la J. S. U. sobre la base d'aquesta transformació de caràcter, és la premissa indispensable per aconseguir la total mobilització de la Joventut Catalana per la Victòria.

La transformació de caràcter, quedà ben precisada en la reunió, i ha de produir-se principalment desenvolupant en l'esport, en la Cultura, en l'Art, organismes que satisfacin aspiracions dels joves, al mateix temps que els eduquin en l'amor a Catalunya, als seus costums, a les seves tradicions, fent viure en ells l'entusiasme combatiu contra els invasors i els enemics de la nostra Pàtria. Aquesta reunió ha tingut la virtut de presentar ja resultats de l'aplicació d'aquests mètodes.

Com exemples tenim La Seu d'Urgell, Girona, i altres que foren els millors arguments presentats a la reunió.

No dubtem que en una propera reunió, seran ja totes les seccions les que portaran balanços positius, com resultat de la justesa dels nostres mètodes i de l'entusiasme magnífic de les nostres seccions.

Esplugues

El propassat dimarts, dia 26, tingué lloc l'enterrament a Esplugues de dues companyes de la J. S. U. d'aquest poble, que trobaren la mort en un accident, Filomena Ferrando, Secretària General de les J. S. U. i Maria Canut.

Assistiren a l'acte les autoritats de la localitat i una representació del Comitè Executiu de la J. S. U. de C., essent aquesta, portadora d'una corona de flors. També hi assistiren representants de totes les Joventuts, i a més les representacions polítiques i sindicals de la localitat.

El Casal de la Joventut d'Esplugues comparteix amb els familiars de les malaurades companyes el sentiment per tan irreparables pèrdues, que tant d'amor a la causa havien demostrat i que tant havien contribuït en la lluita per la llibertat.

Sabadell

El passat dijous el company Abollado donà la IV lliçó de l'escola sobre el tema "El problema nacional". Hi concorregueren gran nombre de nois i noies i finalment es projectà el film soviètic *Cop per cop*.

També el dissabte la secció esportiva "FUEP" jugà un partit de futbol amb els refugiats de Madrid. Guanyaren els primers per 9 a 2.

Mataró

Amb un èxit notable s'ha celebrat la diada de la Joventut. En un altre lloc donem una informació més àmplia.

Roses

El passat dijous es celebrà una sessió de cinema soviètic, projectant-se el film "El fill de la Mongòlia" i altres pel·lícules. La sessió atragué un nombre considerable de joves.

Badalona

El passat divendres, a la Sala de la Joventut del Sindicat Metal·lúrgic es celebrà una sessió de cinema, projectant-se la pel·lícula "Cop per cop" i una de còmica.

Moià

Durant la passada setmana quedà constituïda a Moià la secció local de la JSU. Aquest fet ha despertat un entusiasme enorme entre la joventut del poble disposada a treballar per la seva causa.

Barcelona

Casal "Jaume Graells"

El Grup Artístic "Jesús Mancilla" posà en escena el passat diumenge el drama popular "La Puntaire". El Casal es veié concoregut a vessar per gran nombre de joves del Clot. Afalagats per l'èxit obtingut, els joves del "Jaume Graells" han començat a assajar el drama "Corpus de sang".

Prat de Llobregat.

El passat diumenge actuà la primera brigada local d'ajut als camperols integrada per un nombre considerable de joves y noies de les organitzacions més diverses.

S'ha constituït en el Casal un Club de la J. S. U. que comprèn seccions de basquet-ball, atletisme, ciclisme, ping pong i un Grup artístic.

SABADELL.—Alumnes de les classes d'Educació Política

ENDAVANT LA JOVENTUT!

ELS CASALS "JAUME GRAELLS" I "TRIFON MEDRANO" ESTABLEIXEN UN CAMPIONAT DE TREBALL

Els Casals "Jaume Graells" i "Trifon Medrano" estableixen un campionat a partir del dia 25 del mes en curs, fins al proper dia 25 d'agost, sobre les tasques següents:

1. Nombre d'altres.
2. Qui organitzarà millor escola de Cultura General.
3. Venda de "JULIOL" controlada pel Comitè de Barcelona.
4. Subscripcions de "JULIOL".
5. Taller de tall i confecció.
6. Periòdics murals.
7. Transformació dels Casals de la J. S. U. en Casals de tota la joventut.
8. Millor treball de producció, segons les circumstàncies de la barriada.
9. Quin organitzarà millor festival per al dia 7 d'agost.
10. Altres treballs que puguin realitzar-se.

Com a final del campionat i com a prova de confraternització entre els dos Casals, aquests organitzaran per al dia 28 d'agost una excursió a la platja, i un festival a la "Bodega Andaluza", per la tarda, on es determinarà el vencedor.

Pel Casal "Jaume Graells"

Secretari General

Signat: VALLESCA

Pel Casal "Trifón Medrano"

Secretari General

Signat: MUNTANER

JULIOL

Any II - Núm. 99

Preu: 75 cèntims

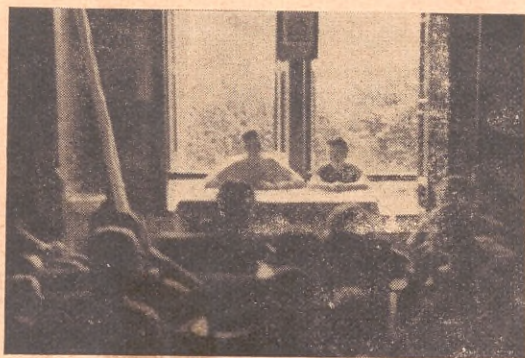
Barcelona, dissabte, 6 d'agost de 1938

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:

Casal Nacional de la Joventut

Secretaria, núm. 225-235 - Telèfon 15612

DE SABADELL

Lluís Abollado durant la Conferència que donà el proppassat dijous en el Casal de la Joventut.

Parlen els alumnes de l'Escola

Els alumnes del 2.º Curs de l'Escola de Militants "Lina Odena", en acabar el curs volen expressar la seva alegria i la seva satisfacció per les ensenyances rebudes. Una de les més grans aspiracions de la joventut, aprendre, s'ha vist ja satisfeta per nosaltres, en aquest mes de permanència en l'Escola.

Prometem al nostre Comitè Executiu que sota la seva direcció, amb la seva atenció constant i eficaç, i amb l'ajuda tan valiosa que ens presta la nostra volguda Comissió executiva, serem capaços de complir les grans tasques que tenim plantejades i canviar ràpidament el caràcter de la nostra organització, seguint el camí que amb el seu exemple ens assenyalava l'organització de Barcelona fins a convertir-la en la gran organització de la joventut catalana, amb la qual tots somniem i per la qual nosaltres, militants, estem disposats a donar la nostra última gota de sang.

Visca la unitat estreta de tota la joventut per expulsar d'Espanya els invasors.

Visca la nostra volguda J. S. U.

Els alumnes de l'Escola

De la Concentració Comarcal al Masnou, de la J. S. U. de Mataró

Nedadores que prengueren part en els 50 mts. femenins.

LES ACTIVITATS DELS NOSTRES CASALS

El Casal "Espartacus" de Badalona

A BADALONA HI HA UN CASAL...

El Casal de la Joventut de Badalona, que fins fa poc temps havia estat tancat, ha tornat a néixer.

Ara, a Badalona hi ha un Casal, un Casal que treballa de debò, que ha establert un contracte d'emulació amb altres dues comarques en el qual té ja alguns punts al seu favor.

Està portant a la pràctica una sèrie de treballs que el convertiran en el Casal de tota la Joventut badalonina.

La secretària general, companya Montserrat Caballeria, em parla de les activitats del Casal.

— Estem formant una Escola de Capacitació Tècnica per a la dona, en la qual s'ensenyarà a les noies, a més de la part pràctica de la indústria, la part tècnica, i en els seus cursos es combinaran les classes de matemàtiques amb les pràctiques de taller.

LA SALA DE LA JOVENTUT METALLÚRGICA...

— Després de la reunió de responsables de producció, ¿quin treball heu fet en aquest aspecte?

— En aquella reunió, com sabeu, s'acordà formar Sales de la Joventut als Sindicats. Nosaltres ja n'hem format una, la Sala de la Joventut Metallúrgica.

— ¿Quines activitats porteu a terme en aquesta Sala de la Joventut?

— Cada setmana s'hi donen sessions de cinema, que combinem amb converses sobre temes polítics, tècnics i de joventut, que són donades pels dirigents del Sindicat metallúrgic, o bé per membres de la J. S. U.

— Sobre JULIOL també t'haig de dir que actualment a Badalona hi han dos quioscos en els quals es ven la nostra Revista, i que aviat en tindrem muntat un que serà destinat exclusivament a la venda de JULIOL.

BRIGADES D'AJUT ALS CAMPEROLS

— Tenim, també, organitzades brigades d'ajut al camperol, que el proper diumenge començaran a actuar, i aniran a ajudar els camperols de la comarca, que per tenir llurs fills al front no poden atendre com cal al cultiu de la terra.

Un moment de les proves de natació que es celebraren a Badalona amb motiu de la Diada de la Joventut.

— Activitats de la comarca?

— D'entre les seccions de la nostra comarca mereix destacar-se com exemple de bon treball la Secció del Pla del Besòs. Aquesta Secció té organitzada una Escola de Capacitació per a tots els joves del Pla del Besòs, té formats grups de joves sardanistes, i al Casal de la Joventut s'ensenyava a ballar balls típics de Catalunya.

En aquest Casal es practiquen tots els esports, i té un camp de propietat en el qual es celebrarà un campionat entre els equips de futbol de la comarca. A Badalona hi ha molt d'entusiasme per l'esport.

EL MOVIMENT INFANTIL...

— ¿En l'aspecte dels infants, quines activitats porteu a terme?

— Tant ací com a tota la comarca, els pioners tenen organitzats equips de tota classe d'esports, especialment a Pla del Besòs.

ENDAVANT, JOVENTUT BADALONINA

És evident, que en la nostra organització s'ha desvetllat un gran entusiasme, que portarà la J. S. U. pel camí del seu enfortiment orgànic, i que ajudarà considerablement a guanyar la guerra.

Endavant, Joventut Badalonina...

RICART

Reunió del Comitè Executiu de la J. S. U. C.

Aquests dies s'ha reunit el Comitè Executiu de la J. S. U. de C. per estudiar la situació i fer un balanç del treball realitzat des de la darrera reunió de Comitè Nacional a la vegada que per veure les debilitats i perspectives del treball de les Joventuts Socialistes Unificades de Catalunya.

Han estat estudiats molts problemes i s'han pres acords sobre la independència orgànica de la J. S. U., mètodes de treball, organismes bàsics, caràcter nacional i de lluita pels interessos de la Joventut, de la J. S. U. de C., treball educatiu, creació d'una Editorial-Distribuidora de material cultural i esportiu, ampliació del treball de la Comissió de Quadres, reforçar el de l'Exèrcit, caràcter i desenvolupament de l'A. J. A. C., relacions amb la Comissió Executiva i mesures pràctiques en tots els problemes per assegurar un gran impuls en la J. S. U. de C.

El Comitè Executiu farà una resolució que serà enviada a les Seccions i a l'Exèrcit, que ha d'ésser discutida per tots els militants i que ha de servir de pla de treball fins a la pròxima reunió de Comitè Nacional.

D'UN CONTRACTE D'EMULACIO

Al Casal Nacional de la Joventut, ha tingut lloc una reunió de Secretaris Generals i d'Organització de les Comarcals de Badalona, Mataró i Sabadell, per fer davant el Comitè Executiu, balanç de les activitats desenvolupades i examen dels projectes de treball.

Tenint en compte la singular aproximació en la puntuació comuna hom ha acordat prorrogar quinze dies més, l'esmentat campionat.

VEUREM QUI SERA EL GUANYADOR